

обѣдватъ, първиятъ светия казалъ на другаря си: Защо забрави да туришъ соль въ боба? Къде бѣше умътъ ти? Тази забележка се отразила на светията толкова зле, че той трѣбвало да замине за другия свѣтъ. Заминаването му за онзи свѣтъ се отразило силно на първия светия. Той съ години плакалъ, страдалъ, не могълъ да си прости за направената погрѣшка. Вмѣсто да прави забележка на другаря си, светията трѣбваше самъ да тури соль въ яденето. А така, като обидилъ другаря си, това показва неразбиране на нѣщата.

Питамъ: Кой отъ съвременнитѣ хора не е казалъ на приятеля си една дума, която да го обиди? Кой не е направилъ бележка на другаря си, защо не е турилъ соль въ яденето? Днесъ има хора, особено вегетарианци, които не употребяватъ много соль. Нѣкои даже съвсемъ избѣгватъ употребата на сольта. Българитѣ обикновено употребяватъ повече соль. Тѣ съзнателно употребяватъ повече соль, за да могатъ по този начинъ да предизвикатъ жажда въ себе си. Като се яви жажда въ тѣхъ, тѣ пиятъ повече вода, която е нужна за здравословното имъ състояние. Водата е проводникъ на жизненни сили, необходими за организъма на човѣка. Понеже българинътъ страда отъ сухота, чрезъ водата той внася въ организъма си необходимото количество влага. Да се стреми човѣкъ къмъ солено ядене, съ цель да